Ballada o człowieku z kwiatami

Słowa, muzyka i wykonanie: Krzysztof Daukszewicz **Metrum:** 3/4

1. a E F C — Zbierał człowiek na łące kwiaty pięknie pachnące,
   a E a E — Kwiaty pięknie kwitnące zrywał człowiek na łące,
   d a e a e a — Piękne kwiaty, hej, na łące, piękne kwiaty.

2. a E F C — Najpierw były rumianki, białe jak śnieg jest biały,
   a E a E — Człowiek stał wśród rumianków, człowiek biały był cały,
   d a e a e a — Wśród rumianków, cały biały, wśród rumianków.

3. a E F C — Druga łąka zielona, hej, zielona tam trawa,
   a E a E — Człowik rzucił rumianek, jął zielonym się stawać,
   d a e a e a — Hej, zielonym, hej, się stawać, hej, zielonym.

4. a E F C — Ach, cudowna jest zieleń, pięknie żyć wśród zieleni,
   a E a E — Jednak nudzi się człowiek, życie pragnie odmienić,
   d a e a e a — Hej, odmienić, życie pragnie, hej, odmienić.

5. a E F C — Hej, zakwitły już maki, maki piękne czerwone,
   a E a E — Hej, kuszące są maki, człowiek ruszył w ich stronę,
   d a e a e a — Hej, w czerwone, ruszył w stronę, hej, w czerwone.

6. a E F C — Maki zwiędły i zbladły, koniec ich jakże marny,
   a E a E — Człowiek czerwień porzucił, żeby stanąć przy czarnym,
   d a e a e a — Żeby stanąc, hej, przy czarnym, żeby stanąć.

7. a E F C — Idzie człowiek po łące, zrywa kwiaty pachnące,
   a E a E — Wypatrując na polu, spokojniejszych kolorów,
   d a e a e a — Hej, kolorów, spokojniejszych, hej, kolorów.